საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა საორგანიზაციო პარტია

№ 210 კვირა, აპრილის 1 (13) 1918 წ. № 210

F263/3 N 13090

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს საქმე

მთავარი კომიტეტის ორგანო

ბათომის მხარეში საომარი მოქმედება დროებით შესწყვეტილია. ფაშამ ბათომის კომენდანტს ულტიმატუმი წარუდგინა, 24 საათის განმავლობაში ბათომისა და მისი ოლქის დაცლაზე დაგვთანხმდითო; წინააღმდეგ შემთხვევაში საომარ მოქმედებას განვაახლებო.—ამიერკავკასიის მთავრობას ამის შესახებ კუბინ ჰქონდა თათბირი.—გერმანელები ძეტევას განაგრძობენ: სამი კვირის განმავლობაში 112 ათასი ჯარის-კაცი დაატყვევეს და 150 ზარბაზანი ჩაიგდეს ხელში.—გერმანელებმა განაახლეს პარიზის წინააღმდეგ მოქმედება: შორს მსროლელი ზარბაზნებიდან უშენენ უუმბარებს.

ანაცხადების ფასი: ხვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 1 ფერტი ღირს 50 კაპ., უკანასკნელზე—30 კაპ. ჯვეკხის გარეშე მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი ეტიტი ტეკსტის წინ—1 მ., უკან—50 კ. ფასი ხანგლეკიანი განცხადებისა ზომაზეა დამოკიდებული: 15×2 ფერის 8 მან., 30×2 ფერის 12 მან., 8 საათის შემდეგ ხანგლეკიანი განცხადება მიიღება ხტამბა „სახალხო საქმეში" (ა. ოდოთიანის-ძეულთან „ნადვილი") ბარონის ქუჩა, სახლი № 1. და ეღირება ორი მანეთით მეტი.

ყველა განცხადება ჯეკუსხის გარეშე, მიიღება მხოლოდ რედაქციაში.

ფულის-მოგება და ფასანაგები განცხადებები მიიღება „სახალხო საქმის" რედაქციაში და კონტორაში [illegible] ... ბეჭდვის გარეშე, ფასი 9 სანთიმან 8-მდე; სულიერებულ ... ღირებულებ, ... ოლქები და კოოპერატივები ... ბეჭდვა ... ბეჭდვა ... ბეჭდვა

ინსტრუქცია

თუ როგორ მოეწყოს სახლის კომიტეტები.

2—3 აქტივისტი (ინიციატორთა ჯგუფი) იწვევს სახლის ყველა მცხოვრებს (აორგანიზაციის კრებაზე, რის შესახებაც 2 დღით წინ აცნობებენ და ამის შესახებ ეწერებიან ფურცელზე თვალსაჩინო ადგილას.

შენიშვნა: თუ სახლში 5 ბინაზე ნაკლებია, მაშინ 2—3 სახლი ერთდება.

ნიმუში უფროსისა

. . . . . სახლში ყველა მცხოვრები, ... ქუჩა № . . .

მოწვეულია (აორგანიზაციო კრებაზე № . . . ბინაზე . . . (დრო) განსახილველად: 1) სახლის ორგანიზაციის პროექტი, 2) სახლის კომიტეტის არჩევნები.

საინიციატივო ჯგუფი.

ერების დანიშვნა 1 ოთახიან სალმასოთვის, ან კვირა დღეს.

ერების სანინიციატივო ჯგუფის წევრი და წინადადებას იძლევა აირჩინონ თავმჯდომარე კრებისა და მდივანი. ოკანასკნელი ჩასწერს ბეგარაში ყველა ოთახი და ბინების № №, სადაც ისინი ცხოვრობენ და აწერმოებს სხდომის ოქმებს.

თავმჯდომარის არჩევის შემდეგ სანინიციატივო ჯგუფის რომელსამე წევრს ეძლევა სიტყვა და იგი კითხულობს სახლის ორგანიზაციათა პროექტს.

შენიშვნა: დამტკიცული პროექტები წესდებისა შეიძლება მიიღოთ საუბნო საბჭოთა ბიუროებში. ახლთა გაკეთება-გამოკლების შემდეგ, თავმჯდომარე წინადადებას იძლევა აირჩინონ კომიტეტის წევრთა იმდენი რიცხვი, როგორიც წესდებაშია აღნიშნული.

კომიტეტის არჩევის შემდეგ დამსწრენი ხელს აწერენ განცხადებას:

. . . . . (. . . . .) საბჭოს საბარათო ბიუროში

. . . . . სახლში მცხოვრებთა . . . . . .

ქუჩა № . . .

განცხადება.

ამით პატივს გვიცავს ვ. ფუფაოთ, რომ ჩვენ, ქალაქი ამისა ხელის მომწერ ნ. ბ. ბ. ... (ადგილი ... (თვე) და თვე) 1918 წ. აგირჩიეთ სახლის კომიტეტი ... ... (ადგილი) ... (ადგილი). სახელ-მამა (სახელი და გვარები).

1918 წლის . . . (თვე და რიცხვი). 1134

...ოლი დრამატ. საზოგ. გამგეობა

...ებს, რომ მის მიერ დანიშნულია პრემიები საოკეანური ორ... ...ისათვის.

პრემიები ესეა განაწილებული:

...ი პრემია (ერთი)	—	—	1000 მან.
...ი პრემია (ორი)	—	—	700 მან.
...ამი პრემია (ერთი)	—	—	500 მან.

...განხილვას იმისთვის, საგანგებოდ დანიშნული კომისია. ...ლ კონკურსებში აღტორი აღნიშნავს თავის სახელს, გვარს და ...ს.

...ავერტები ...ბულნი მხოლოდ მაშინ, როდესაც სამუდამოდ გამო... ...ილი პიესა ...ია აქვს მინიჭებული.

...ითი დაგილოვებული პიესის სეცენაზე დადგმის უფლება ეძლევა ...ანსაკუთრებით დრამატ. საზოგად. 3 წლით, მაგრამ ავტორი მიიღებს ყოველთვის თავიდაცვ. წარმოდგენაზე დანიშნულ ჯონორარს.

პიესები უნდა წარეედგინოს დრამატ. საზოგადოებას ამ წლის 15 ოქტომბრამდის ამ მისამართით:

ქართველ დრამატიულ საზოგადოების კანტორა. ტფილისი. 1137

საჭირო გულალტერი

გამოცდილი, კარგ მეგობეობა ...ა ...ებრ-კავშირისთვის. წინადადებით მიმართეთ მოგლოვი... ...ნის ...ა. № 33 ...ში. ...ფონი № 49. 381

...ელ. 1 ...ალი 1918 წ.

...ალ. ...ა ...ეფლ...ა:

...ამიანი —...ეფ...ი ...ის ...ბი **...ა...ი** ...ეოკ...ა ...ეფ...ა ...ეფ...ა ...ეფ

— ჭაბუკო, ჭაბუკო! მიწვდე არ გაუფუძდეს ზენს შინელს,—გადმომძახა ირონიულად გიორგ ნ—აძემ, როცა მე ერთ კუთხეში ჩემი შინელი გავაგდე მტვრიან იატაკზე. მე ძალიან მომწონს ეს სამი ძმა ნი—აძე. აი დადებითი ტიპები ქართული პატრიოტიზმისა. ჩუმი, უჩინარი, მუშაკი, მხნე, დაუზარებელნი. ვინ ათოვს ზარბაზნებს ვარჯიშობის დროს?—სამი ძმა ნი—აძე. ვინ სწერენს ცხენებს?—სამი ძმა ნი—აძე. ვინ არის „ბოდიევე"—ისევ ისინი. სადაც ჯიფია და უჩინარი მუშაობა, იქ სამი ძმა ნი—ძე მორიგეობენ.

— ბავშვო,—ამბობს ზემოიმერული კილოთი გიორგი—რა ეშველებოდა მესამე პატარიას, რომ მამაჩემს ჩვენ არ გაგეჩინეთ?

მათ დაუტოვებიათ მოხუცი მამა, და-ძმა, თავიანთი მცირე ჯამაგირები და მოხალისედ წამოსულან. მათ არ აუტვიათ ნატანაული ეფექტისა და პათეტიკური რამისა. საქართველოს დღევანდელი უეფექტო პატრიოტიზმის შემყვარე იყო.

გიორგი უშველელელ ფიცრებს ეზიდება სადგურიდან, რათა ამხანაგებს საწოლები მოუწყოს.

— დაიძეკი ორს ხელმწიფის ოჯახი:—დაიკვნესა გიორგმა და ტვირთი ჩამოხსნა მხრებიდან.

მატარებელი დაინძრა. ჯარისკაცები ეთხოვებიან თავიანთ ნაცნობებს, ნათესავებს, ისმის ჩუმი ქვითინი და აქა იქ მხსნე ჯარის კაცების ბნელში გაძახებული, ტფილისთან გამოსათხოვარი სიტყვები: საქართველოს გაუმარჯოს.

ჩვენი ვაგონი სულ უკანასკნელი იყო, ფაცალდებოდით სადგურს.

ვაგონის რკინის მოაჯირის მიყრდნობილი ვიყურები უკან ტფილისსაკენ. ერთი მეისერი ფანრით ხელში სდგას სადგურის კიბეზე და ნაღელიანი გასაცქერის ომში მიმავალ ეშელონს. მე საბაში ჩავაჩერდი. ეს ბერე კაცი ბრაზოდეს არ მინახავს, მაგრამ მაინც თავს უქნევ და მივძახი: მშვიდობით ძმობილო—„მშვიდობით გამყოფთათ შვილო ღმერთმა". მატარებელი გასცილდა საკონლის სადგურს.

მოხუცი მეისერი ისევ იქა სდგას და შედეგჯლიერად გამყოფარს მატარებელს. ალბად მას ვეცოდებით ჩვენ. მე კიდევ ფანრიანი მეისერ მეცოდება. როცა საქართველოს სისხლი შფოთავს და ბობოქრობს, როცა მთის კალთებიდან გადმოფრენილი არწივივ წიწილები თავს დაფარფატებენ ქართველი ხალხის სარჩო სამფლებელ და მიწაწყალს და ვერაგ მტრების ხელიდან უნდა დიიცვან, მოხუცი მეისერე ერთ ადგილას უნდა მდგეს ფანრით ხელში. მოჰქროლავს, მიჰქშინავს მატარებელი სახლებისა და ხეების ბნელ სილუეტებს შორის და ისი წლის რომ გავდეე, მიმქროლავ მატარებელით მიმავალს სულ ბაგეზე მეკნეზა: გასწი, გაფრინდი ჩემო მერანო, გადამატარე ბედის საზღვარი... მიდიეართ, მიგიდივართ, საქართველოს საზღვრებს დასცავად. ირგვლივ ბნელა. მოხუცო მეისერეკ, მო, გზა გაგვინათე. რადგან „პირველთაგანვე იყო სინათლე". სინათლე მოეძღოდა ჩვენ ჟამელეულს წინაპრებს, კულტურისა და ცივილიზაციის ნათელი უნათებდათ მათ გზას კავკასიის ველურ უდაბნოებში მიმავალთ.

აქ დაუნთიათ ცეცხლი პრომეთეესი კურთხეულ ხელით და რამდენი სისხლი, რამდენი სიცოცხე გაწირულა ჩვენ შიენ, რომ ბარბაროსობის სიბნელეს არ მოეცვა ის კერა, რომელიც ჩვენ წინაპრებს გაუნაღებიათ ინ ადგილებში, სადაც თვითვე დაუკრავთ ცივილიზაციის ჯვრიანი. ახლა, როდესაც ყოველ შეგნებულ ქართველს მაბვილის ხელში ალება დასჭირდა, ახლა ვიფიასებ ჩვენი მკლავ მაგარი წინაპრების უმაღალითო ბგერობას. უძნელესი პრობლემა ადამიანობის კულტურის ისტორიაში ეს გახლდათ—მახეილით დაცვა გუნთათა და წერაქვით ნაშენებისა და გაკეთებულის. ეს მრავალმა ერმა ვეღარ შეიძლო და დაეიწყების მტვერმა დაფარა ძველი რომი, ასურეთი და ბაბილონი. როგორც ერთი კაცი ისე ჩავიდნენ რომელები სფლავს ბავიანთ კულტურის დაცვის დროს.

სარწმუნოებისა სახელწოდეს და ტერიტორიის დაცვა—ეს იყო ჩვენი წინაპრებისთვის უდიდესი პრობლემა. სარწმუნოებაც ერთი სახე იყო ქართული კულტურისა. და მე მგონია ადამიანობის მოდგმის კულტურულ ისტორიაში უმაგალითოდ დარჩება ერთი ეპიზოდი საქართველოს ისტორიიდან; დავთან გარეკ[illegible] [illegible] **ბგერმი დღეს სპარ**

შემოარტყეს 3 ათასი ბერი—სტოიკე, ლიტანიის უფლიდა და ლიტანია მანამდის არ შეუწყვეტიათ, ვიდრემდის უკანასკნელი მლოცველიც ცეცხლს ვეშაპმა არ ჩანთქა.

ლიტანია ეკლესიის გარშემო ეს სიმბოლოა იმ განეწყვეტელი კულტურული მუშაობის კვანკლოსისა, რომელიც „იმ თავიდან" დღეიდის არ შეუწყვეტია ქართველ ხალხს. დე ხ-მალი ჩვენი იყოს ჩვენი გუნთსა დეიდის, ჩვენი ბოზის დამცველი. ეი ფალრენი და ალეკიელელი საქართველის ნაკარნახევი გულისხმა.

ეი „მარად ძველი და მარად ახალი ისტორია".

ალაფის გაუცილებელია. არაფის მოუტანია მეიმრეებისთვის გაზაფხულის ყვავილები, მაგრამ გარიერაზე ვიგრნის ფანჯრებიდან რომ გავიხედე, საქართველოს ველ-მიდამო აყვავებული ფინ შეგეფეგინა. თითქოს მაწყლის დასაცავლად მიმავალ რაზმების გულის სანუგეშოდ გამოფენილიყვნენ: ყვავილები ამწყვანებულ ბეთა კენწეროებზე და ნაირნაირად მორთული სოფლის გოგონები სადგურის ბაჭაზზე. სადგურებზე ხალხი ფიიეელი დროშებითა და სიმღერით ვვიოლიცავს გზას. „ლაშარი იყოს თქვენი შემწე". ბგერნდება რომელიღაც ეპიზოდი საქართველოს ისტორიიდან და ვიამბობ: ღირდა 25 ფულიწყალი იმისთვის მეცხოვრა რომ ერთხელ მენახა თუ როგორ ლოცავს მარჯვენა კურთხეული ქართველი გუთნის დედა ომში მიმავალ ქართველ ჭაბუკებს.

მორადიფული მოქცევა ადიებისა, გარნა მარტო ბუნებაში ხდება? თვითერის ისტორიაშიც. მავიწყდება სიძველე თალხით მოცულ სიონისა და მცხეთისა, მეტეხისა და გორის ციხისა და მინდა ვირაწყნო, რომ ამ თვალწარტაცველ ველ მიდამოში და მთის ფერდებზე „ერი გულადი, პურადი" სტუბოვრობს და ინრძეის დღესაც ისევი გულშოდგინებით, როგორც ასი და ათასი წლის წინად.

ერთ ჩვენ ამხანაგს ძმებმა მოხუცი დედა დაუბეედრეს №-ის სადგურზე. ვიგაონდან თვალი მოეკარ, თუ როგორის სიმწარით დაეშანჯა მოხუცს სახის ნაოჭები.

ყველაფრის ატანა შემიძლია, ოღონდ ნუ მაჩანენებთ მოხუცი დედების ცრემლებს!

ეშელონი გზას გაუდგა. მივჯექ კუთხეში და ვფიქრობ დედა ჩვენზე. სბრალოდ არც კი იცის სად მივდივარ. ველი მეტკინა. უკანასკნელად ეხსენო, შემომთვალა და არ ვინახულე. როგორი სისასტიკე გამოვიჩინე ეს ოხერი!

მაგრამ შორს სანტიმენტალობა საქართველოს სისხლისა და ჯარის დედლაი მასალა სპირია ფუძის შესაკიროვად, სულ ერთია ეს სისხლი როგორი დიდის ძარღვიდან იქნება გამოდენილი.

უაბლოესს დიდ სადგურზე მატარებელი გაჩერდა. ვიდაც ფსაქმერი მოვიდა ჩვენ ვაგონთან და ცნობის მოყვარე თვალებით მეკითხება სად მიხვალთ?

— ქორწილში მივდივართ ძმაო ქორწილში.

არ გჯერა? ნახე ჩვენი სალდათები დოლს უკრავენ და ბუქნას ფვლიან.

უცნობი ირონიული ღიმილით შემომცქერის. „მთვალია გაუშვი", ეუბნება უცნობს მისიეე მხლებელი და გვშორდებიენ, დაახ ქორწილში მივდივართ. ამ დღეებში ქალბატონი საქართველო იწერს ჯვარს თავისუფლების წიგნულ რიანდზე. მივდივართ ეროძნიით, სიმღერით, ღვინით, გამოთხოვების ცრემლებით მთვრალი მეოხრები საქართველოს! ქორწილი.

იქ შავი კაბეთის ნაცვლად ალისფერი სისხლი უნდა დავაქციოთ. ისე მოისურვა მისმა დიდებულებამ საქართველოს.

ბინდბუნდი ჩამოდის მთებიდან ფუბაკერეფით, ბინდ-ბუნდი ეპარება საქართველოს ველ-მინდორს. ახ რა მშვიდათ ენინებათ ჯერ თვალ ალუნელელ ყელარტებს ველების რბილ სარეცელზე! ახ როგორ ლელავენ თავს მთები ოა-ჩაჩაჩანიები, მთები, მთები, საქართველოს მთები ასე ლამაზი ჯერ არ მინახავს!

ჩემო კარგენო, რაინდებს ჰგავართ ომში მოქანცულ მეომრებს რომელთაც ძილი ეჯარებათ ქურდულად.

ალაფინე ღვრთო საქართველოს ველ მიდამოს მტრის ლაშქრის ფეხით გათელვა! ბნელ თვალებიანი ლამე ეპარება ქართველი გუთნის დედის ჯუჯილებსა და სარჩო-საბადებელს. ქართველო მხედარო, ზუბს ეძინება, თავ ჩაჩენილ მთებს ეძინება, შენ არ დაგეძინოს [illegible] ღიოოს საზღვარზე, [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ...

ეროვნული ბიბლიოთეკა

...ბაც ვერც არაფერი გუშინდე-
...ის მაგალითით შეიძინეს და
...ერც ხელიხლებული დღე გამოიფინ-
...ბა.

...ენინს მარტო სამარე გაასწორეთ-
...ს, ხალხს სიბრძნე ამბობს. ჩვენ საქ-
...ნე არა გვიკეთ ასეთ მანინჯიბთან, შეიერ
...ბოგეშოდეთ სალი ფონების პატრონ
...ლეკეტებს, ეს ფრაფინ ყველა რიგეთ-
...ლოგიკურ ძალების შეკავშირებისა-
...კენ თავიანფფლებისა და ერის დასა-
...ცავად.

...ეხა ფლის უმთავრესი მოვალეობა
...ყოველი პატიოსანი ბიჭალაქისა, ყ�ა-
...ლა ინსი ვინც ლირსეული მეგვიდ-
...ოა თავისუფლებისა...

* * *

...ვიტერნის სხვა და სხვა ნაწილები-
...ან სამწუხარო ცნობები მოდის.

...ინოფლიერ მეგობოლი ძალების და-
...ხმარებას სახსეორეში, ზესტოფონში, ზე-
...კარის ოფლიტეხილის გასაბაგრეოდ.
...ეკარის... ვიდეიდა ჩვენი პარტიული
...ოაზების ერთი ნაწილი ირტალერეთ.

...ერეოვენ დიაგნოვილია ეა კიდევ
...ეარიბეზი ბ-ზი გასაზვანდა ოაზზეები.
...ეთანის დასეპირდები ადგილ-ბრა-
...ალეეში და ისინი ვისაც გარეფოდ-
...ა ან სასსაბერი ხელს არ უწყობს
...ალეაზე მოსცილდენ, აქვე ენდა ჩაე-
...ერნა ოაზზეი ბინაური წესეერების
...ასეკეკვდ...

* * *

...ასსეს ლეზზეეს მაზრის მკაკი-
...ა სასკელი, და ანონ გარეეეს გამოიბა-
...ლეეე